

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

**Jesi li se ikada zapitao tko te
stvorio, zbog čega i što dolazi
nakon smrti?**

Jesi li se ikada zapitao tko te stvorio, zbog čega i što dolazi nakon smrti?

Znanstveni odbor Asocijacije za pružanje islamskog sadržaja na različitim jezicima

Jesi li se zapitao: tko te stvorio, zbog čega i što dolazi nakon smrti?

Znanstveni odbor Asocijacije za pružanje islamskog sadržaja na različitim jezicima

Tko je tebe stvorio, čovječe? Kada bi pogledao svoje tijelo pod mikroskopom, vidio bi svijet preciznosti i savršenstva. Svaka stanica u tvome tijelu nosi u sebi genetske informacije, čije su šifre složene. Jesi li se ikada zapitao tko je napisao te šifre? I tko ih je postavio na njihovo pravo mjesto?

Svaka visoka građevina i svaka skromna kuća priča priču o svome stvoritelju. Je li pojmljivo da ovaj prostrani svemir, sa svojom ljepotom, preciznošću i skladom detalja, postoji bez Stvoritelja?

O čovječe, kao što tvoj razum ne prihvaća da je savršeno izrađen pametni telefon nastao odjednom, bez dizajnera i proizvođača, ili da složena mreža uređaja radi skladno i precizno bez programera ili nadzornika, kako onda razum može prihvatiti da je ovaj veličanstveni svijet, sa svim svojim redom, savršenstvom, preciznim zakonima i besprijekornim sistemom, nastao bez Stvoritelja?

Uistinu, svaki djelić ovog svemira, od najmanjeg atoma do najveće galaksije, ukazuje na veličinu svog Stvoritelja. Razumski je nemoguće da je ovaj precizni sistem nastao iz kaosa, kao što razum odbija i da je ovaj svemir nastao iz nepostojanja, ili da je ovaj čudesni i složeni sistem rezultat slijepe slučajnosti.

Kao što zdrav razum i ispravna priroda vode čovjeka k vjerovanju u postojanje Stvoritelja svijeta, tako nas također potiču na promišljanje o osobinama ovog Stvoritelja i Njegovom pravu nad nama.

Promišljanje o osobinama ovog Stvoritelja otvara nam vrata duboke spoznaje o nužnosti da On posjeduje apsolutno savršenstvo i da je uzvišen iznad svake nesavršenosti.

A to znači da Stvoritelj posjeduje sve osobine ljepote i veličine: On je, Slavljen neka je, Svemoćan, Sveznajući i Mudar u svemu što je stvorio i odredio. Ovo savršenstvo nije samo mogućnost, već umna nužnost, jer bi bilo kakva nesavršenost u Njegovim osobinama dovela do poremećaja u stvaranju i održavanju, što je u suprotnosti sa savršenstvom kojem svjedočimo u svemiru.

Isto tako, čistota od manjkavosti nalaže da je Stvoritelj neovisan o Svojim stvorenjima te da nema potrebu ni za kim, već su svi u potrebi za Njim u svom postojanju i opstanku. On je, Uzvišeni, čist od

sudruga i djeteta, jer su to odlike manjkavosti i nemoći, a Bog, Uzvišeni, čist je od svega toga.

Ako je Bog Veliki Stvoritelj, Koji se odlikuje svojstvima savršenstva i veličine, Onaj Koji je nas i svemir stvorio iz ničega, Vlada svega što postoji, Onaj Koji nas opskrbljuje i obasipa Svojom milošću, Održavatelj i Upravitelj svega – zar nam onda nije dužnost da Mu budemo zahvalni, da tražimo kako steći Njegovo zadovoljstvo, kako ispuniti svoju obavezu prema Njemu i da radimo na ostvarenju svrhe zbog koje smo stvoreni?

Je li logično da nas je Bog stvorio, a da nam zatim ne objasni što od nas želi? Zašto smo ovdje? Koja je svrha i cilj našeg postojanja? Što će nam se dogoditi nakon smrti?

Zamislimo da neki čovjek sagradi raskošnu palaču, opremi je najsuvremenijom tehnologijom, a onda je, čim ju je dovršio, iznenada i bez ikakvog razloga u potpunosti sruši. Može li se takav čovjek opisati kao mudar? Nije li očito da bi se takav postupak smatrao uzaludnim i nedostojnim razumne osobe?

Pa ako je takav čin neprihvatljiv za čovjeka, kako onda zamisliti da Bog, Mudri i Obaviješteni, stvori ovaj čudesni svemir s takvim umijećem i savršenstvom, a zatim ga uništi bez cilja ili mudrosti?

Allah (Bog) je stvorio ljude radi veličanstvenog cilja, a to je da Ga obožavaju, bez da Mu pripisuju

ikakva sudruga. Stvorio ih je da ih stavi na ispit na ovome svijetu i odredio im je dan kada će biti proživljeni na Sudnjem danu, kako bi polagali račun za svoja djela. Pa onaj tko bude vjerovao u Allaha i odazvao se Njegovu pozivu, imat će blagodati Raja i vječno će u njemu boraviti, a onaj tko se okrene od Istine, bit će od stanovnika Vatre.

Obožavanje je naša obaveza jer je ono svrha našeg postojanja, a ujedno i dokaz naše zahvalnosti i priznanja Allahovog gospodstva i božanstvenosti.

Promisli o tome da je Allah Onaj Koji te je stvorio i obdario te sluhom i vidom, i Koji te je okružio nebrojenim blagodatima. On je Taj Koji daje da krv teče tvojim venama i Koji te opskrbljuje vodom i zrakom, a ti si Mu u svakom trenutku potreban. Da nije Njegove milosti i brige, propao bi i snaga bi te napustila. Štoviše, On se pobrinuo za tvoju opskrbu dok si još bio zametak u utrobi svoje majke, kada si bio sasvim nemoćan i nisi imao nikakve moći.

Zar ovaj veličanstveni Stvoritelj ne zaslužuje da Ga obožavaš onako kako On to želi, a ne onako kako ti to želiš?! Promisli, kada bi svojoj majci htio dati poklon, da li bi izabrao ono što zadovoljava tvoje prohtjeve, ili bi se potrudio da saznaš što ona voli kako bi je usrećio onim što joj odgovara? Tako je i sa obožavanjem Boga. Ono ne smije biti u skladu s našim prohtjevima ili naslijeđenim običajima, već onako kako je On to želio i na način na koji nam je naredio.

Obožavanje mora biti isključivo radi Svemogućeg Boga, Koji nema sudruga. Zato, čovjek ne smije obožavati nikoga drugog osim svoga Stvoritelja. Najveći grijeh koji uzrokuje vječni boravak u Vatri jeste pridruživanje sudruga Bogu, a to je kada čovjek obožava nekog od Njegovih stvorenja mimo Njega, poput obožavanja idola, Sunca ili Mjeseca, ili obožavanja čovjeka, životinje ili nekog pobožnog čovjeka. Sve to su vrste pridruživanja sudruga Bogu i nevjerovanja, a onaj tko na tome umre, njegova kazna bit će vječni boravak u vatri Pakla.

Bog je poslao mnoge vjerovjesnike i poslanike kako bi nas obavijestili o svrsi našeg postojanja na ovom svijetu i o cilju života. Poslanica svih poslanika bila je jedna – poslanica islama i poziv u obožavanje Stvoritelja, Jednog i Jedinog, Koji nema sudruga. Međutim, neki su ljudi izmijenili i izvitoperili ono što su donijeli prijašnji poslanici, pa je Bog poslao pečat svih poslanika, Muhammeda, neka je Božji mir i blagoslov na njega, i objavio mu posljednju poslanicu za čovječanstvo, a to je Časni Kuran. Postoje mnogi razumski i znanstveni dokazi koji potvrđuju da je Kuran Božja riječ i da je to jedina Knjiga koja nije doživjela izmjenu niti promjenu. Bog nas je u Kuranu obavijestio da od čovjeka neće prihvatiti nijednu drugu vjeru osim islama, te da je poslanica svih poslanika bila jedinstvena: poziv u jednobojstvo (monoteizam) i

obožavanje Stvoritelja, Jednog i Jedinog, Koji nema sudruga. Bog nas je u Kuranu, također, obavijestio da vjernike čeka Raj i vječno uživanje, a da one koji budu obožavali nekog drugog mimo Boga ili odbiju prihvatiti islam, čeka Vatra i bolna patnja.

Ono što islam izdvaja od drugih vjera jest to što su muslimani jedini koji, oslanjajući se na vjerodostojne izvore znanja, mogu ponuditi racionalne dokaze i naučne činjenice kako bi dokazali da je Kuran, koji je danas u njihovim rukama, govor Boga, Stvoritelja, sačuvan od promjene i iskrivljavanja.

Plemeniti Kuran je knjiga koju je Bog objavio Svome vjerovjesniku Muhammedu, neka je Božji mir nad njim. Njime je izazvao čovječanstvo, prije više od četrnaest stoljeća, da sačine nešto slično njemu, ili makar jednu suru poput njegove, ali u tome nisu uspjeli. Taj izazov je aktualan i danas, i nitko stoljećima nije uspio sačiniti nešto slično njemu, pa čak ni približno, ni u pogledu rječitosti, izražajnosti, nadnaravnosti ili zakonodavstva. Nadnaravnost Kurana nije samo u njegovom jeziku, koji je dosega vrhunac rječitosti i izražajnosti, već se proteže i na racionalne i naučne dokaze koji potvrđuju da je to Božji govor. Budući da Plemeniti Kuran sadrži jasne dokaze koji potvrđuju da je on Božja riječ, racionalno je i logično vjerovati u njega i slijediti ono što je u njemu objavljeno, umjesto

oslanjanja na druge knjige na čije je sastavljanje utjecalo ljudsko uplitanje.

Zdrav razum nas upućuje na to da je govor Stvoritelja, koji je stvorio svemir i usavršio njegov poredak, najistinitiji izvor spoznaje istine. Kada u Kuranu pronađemo ovu jezičku nadnaravnost, znanstvene činjenice i sveobuhvatne propise, pored toga što je sačuvan od iskrivljavanja kroz vjekove, neizbježno je priznati da je to Božji govor.

Stoga, vjerovanje u ono što je objavljeno u Kuranu nije samo vjerski izbor, već je to racionalna odluka u skladu s logikom potrage za istinom.

Uzvišeni Bog je u Časnom Kuranu pojasnio da nas nije stvorio uzalud, nego nas je stvorio da Ga obožavamo.

Allah tj. Bog nas je u Kuranu obavijestio da je život na ovom svijetu samo privremena faza koja će se uskoro okončati, te da će pravi i vječni život biti na onom svijetu, kada vjernici uđu u Raj, a nevjernici u Vatru.

Stvoritelj Koji nas je stvorio iz ničega, zasigurno je kadar ponovo nas oživjeti nakon smrti. U Allahovim znakovima koji nas okružuju u svemiru svjedočimo opipljivom dokazu o Njegovoj bezgraničnoj moći da oživi ono što je bilo mrtvo; kao što Allah izvodi vatru iz zelenog drveta, čini da usjevi i plodovi niknu iz suhe zemlje i stvara zametak u majčinoj utrobi od kapljice, tako je On, slavljen neka je, kadar oživjeti mrtve i proživjeti ih

iz njihovih grobova radi obračuna na Dan suda. Allah je nad svime moćan, a bila bi nepravda i nasilje da se život nasilnika i potlačenog okonča bez svođenja računa i pravedne naknade.

Čovjek bi se mogao zapitati: zašto islam, a ne neka druga vjera?

Najveće što čovjeka odlikuje od ostalih stvorenja jeste razum, a njegova je zadaća razmišljanje i traganje za istinama.

Islam je vjera koja je u skladu sa zdravim razumom i ispravnom prirodom. On nudi logične odgovore na velika egzistencijalna pitanja: Zašto smo ovdje? Koja je svrha našeg života? Kakva nas sudbina čeka nakon smrti?

Islam se temelji na obožavanju isključivo Stvoritelja i na svjedočenju da nema boga osim Allaha, što je prvo svjedočenje i osnova vjerovanja u islamu, a znači da nema istinskog božanstva koje zasluđuje da se obožava osim Allaha, Jedinog.

A ove riječi (šehadet) sadrže:

monoteizam – vjerovanje u Boga, te da jedini On zasluđuje da bude obožavan, da nema ni sudruga ni djeteta i da Mu ništa nije slično;

odricanje od mnogoboštva – nijekanje svih kumira i božanstava koje su načinili ljudi.

Islam obavezuje na vjerovanje u sve poslanike. Shodno tome, muslimani vjeruju, kao što je Allah objavio u Kuranu, da je Isus Allahov rob i poslanik, a ne Njegov sin, jer je Allah uzvišen i ne priliči Mu

da ima suprugu ili dijete. On je, uistinu, neovisan o njima i o svemu ostalom. Allah nas je u Kuranu obavijestio da je Isus bio vjerovjesnik kojemu je On dao mnoga čuda te da je bio poslan da poziva svoj narod u obožavanje samo Allaha, Koji sudruga nema. Također nas je obavijestio da Isus nije zahtijevao od ljudi da ga obožavaju, već je, naprotiv, on i sam obožavao svoga Stvoritelja. Stoga, ukoliko želite istinski vjerovati u Isusa, na način koji Allah voli, vaša je dužnost da prihvatite islam.

Allah nas je u Kuranu obavijestio da je Isus naredio svome narodu da obožavaju samo Njega i upozorio ih na mnogoboštvo.

Je li logično da razumna osoba obožava stvorenje sebi slično, koje osjeća glad i žeđ, a nije u stanju od sebe odagnati smrt ili nevolju?! Kako, o čovječe, možeš obožavati Isusa, sina Marijinog, koji je bio čovjek, imao potrebu za hranom i pićem, te se molitvom obraćao svome Stvoritelju?! Može li razum uopće zamisliti da se Bog moli samome Sebi?! Nije li Allah Onaj Koji se odlikuje veličanstvenošću, jedinstven u Svome savršenstvu, uzvišen iznad svega što Mu je slično, i nije li sve što postoji u svemiru pod Njegovom moći i vlašću? Kako je moguće zamisliti da se Stvoritelj nebesa i Zemlje ponizi tako da se rodi kao dijete, a zatim preda Sebe Svojim stvorenjima da Ga razapnu? Doista, oni koji bivaju razapeti i ubijeni jesu smrtni ljudi, a Stvoritelj je Živi Koji ne umire, Vječni

Održavatelj Kojeg ne obuzima ni drijemež ni san. Zar nije od savršenstva Njegove veličanstvenosti i uzvišenosti da bude čist od takvog nečega?

Uzvišeni Allah nas je u Časnom Kuranu obavijestio da su svi poslanici došli sa jedinstvenom porukom koja se ogleda u pozivanju svojih naroda da obožavaju samo Allaha, Koji nema sudruga. Međutim, vremenom su neki iskrivili ovu vječnu poruku, pa su tako ugasili svjetlo jednoboštva (monoteizma) sa kojim su došli vjerovjesnici. Stoga je Allah poslao posljednjeg poslanika, Muhammeda, neka je Božji mir nad njime, i objavio mu Časni Kuran, kako bi obnovio poruku jednoboštva sa kojom su došli svi prijašnji poslanici.

I na kraju ti kažemo, o čovječe:

Islam je vjera razuma i prirode, i to je jedina vjera koju je Uzvišeni Stvoritelj propisao za čovječanstvo. Stoga svaka razumna osoba treba hitno pristupiti islamu tako što će vjerovati u Allaha kao Gospodara, u islam kao vjeru, i u Muhammeda kao poslanika. Ovo nije stvar izbora, jer će Allah na Sudnjem danu pitati ljude jesu li se odazvali na pozive poslanika. Tko je bio vjernik, čeka ga veliki uspjeh i spas, a tko je bio nevjernik, njemu je neminovna propast.

Ako tražiš istinsku sreću na ovom svijetu i spas na onom svijetu, znaj da je najbolja odluka koju možeš donijeti u svom životu da prihvatiš islam. Sve

što trebaš učiniti jeste da izgovoriš ove riječi iz iskrenog i vjerujućeg srca: "Svjedočim da nema istinskog boga osim Allaha i svjedočim da je Muhamed Allahov poslanik." Zatim počni učiti o svojoj vjeri i postupati u skladu s onim što šehadet nalaže, a to je vjerovanje u Allaha i Njegovog Poslanika i pridržavanje temelja islama.

Izgovori to sada, ne oklijevaj! Smrt može doći iznenada, zato ne odlaži tako važnu odluku, ne dozvoli sotoni da te odvрати od dobra, budi hrabar i započni svoj put ka svjetlu i Uputi.

Donesi odluku sada i započni novi život, ispunjen smirenošću i zadovoljstvom.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, i svjedočim da je Muhammed Allahov poslanik.

الفهرس

Jesi li se ikada zapitao tko te stvorio, zbog čega i što dolazi nakon smrti?.....	2
Jesi li se zapitao: tko te stvorio, zbog čega i što dolazi nakon smrti?.....	2
I na kraju ti kažemo, o čovječe:	11